

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2002

Utgiven i Helsingfors den 18 juli 2002

Nr 597—602

INNEHÅLL

Nr		Sidan
597	Lag om upphävande av lagen om rättegången i hyresmål	3379
598	Lag om upphävande av lagen om inrättande av vissa bostadsdomstolar	3380
599	Lag om ändring av lagen om hyra av bostadslägenhet	3381
600	Lag om ändring av lagen om hyra av affärslokal	3382
601	Lag om ändring av 21 kap. rättegångsbalken	3383
602	Regionutvecklingslag	3384

Nr 597

Lag

om upphävande av lagen om rättegången i hyresmål

Given i Helsingfors den 12 juli 2002

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs lagen den 10 augusti 1973 om rättegången i hyresmål (650/1973) jämte ändringar.

2 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

3 §

Ett tvistemål som föranleds av ett hyresförhållande och där stämningsansökan har lämnats in till bostadsdomstolen före denna lags ikraftträdande behandlas vid tingsrätten enligt de bestämmelser som gäller när lagen

träder i kraft. Efter att lagen trätt i kraft behandlas dock ett sådant mål i tingsrätten i den sammansättning som anges i 2 kap. 1 eller 2 § rättegångsbalken samt i hovrätten i den sammansättning som anges i 2 kap. 8 § rättegångsbalken. Om parterna samtycker eller om saken är klar så som bestäms i 6 kap. 15 § 1 mom. rättegångsbalken, sådant det lyder när denna lag träder i kraft, är tingsrätten domför med ordföranden ensam.

Har ett mål som avses i 1 mom. uppskjutits för att vänta på avgörandet i något annat mål eller har det återförvisats från fullföljdsdomstolen till tingsrätten efter att denna

RP 31/2001
LaUB 8/2002
RSv 65/2002

3380

Nr 597

lag trätt i kraft, behandlas målet dock enligt rättegångsbalkens bestämmelser om behandling av tvistemål. Även ett mål där en ansökan om återvinning lämnats in till tingsrätten efter

att denna lag trätt i kraft, behandlas enligt rättegångsbalkens bestämmelser om behandling av tvistemål.

Helsingfors den 12 juli 2002

Republikens President
TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 598

L a g

om upphävande av lagen om inrättande av vissa bostadsdomstolar

Given i Helsingfors den 12 juli 2002

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs lagen den 10 augusti 1973 om inrättande av vissa bostadsdomstolar (646/1973) jämte ändringar.

2 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Helsingfors den 12 juli 2002

Republikens President
TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 599

L a g

om ändring av lagen om hyra av bostadslägenhet

Given i Helsingfors den 12 juli 2002

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 31 mars 1995 om hyra av bostadslägenhet (481/1995) 15 § samt
fogas till lagen en ny 70 a § som följer:

70 a §

domstolsavgörande som gäller framskjutande
av flyttningsdagen.

*Sökande av ändring i ett avgörande som
gäller framskjutande av flyttningsdagen*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Ändring får inte sökas genom besvär i ett

Helsingfors den 12 juli 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 600

L a g

om ändring av lagen om hyra av affärslokal

Given i Helsingfors den 12 juli 2002

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 31 mars 1995 om hyra av affärslokal (482/1995) 13 § samt
fogas till lagen en ny 57 a § som följer:

57 a §

domstolsavgörande som gäller framskjutande
av flyttningsdagen.

*Sökande av ändring i ett avgörande som
gäller framskjutande av flyttningsdagen*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Ändring får inte sökas genom besvär i ett

Helsingfors den 12 juli 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 601

L a g

om ändring av 21 kap. rättegångsbalken

Given i Helsingfors den 12 juli 2002

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 21 kap. rättegångsbalken jämte ändringar en ny 8 d § som följer:

21 kap.

Om rättegångskostnader

8 d §

Rättegångskostnaderna i hyresmål som gäller bostadslägenheter döms ut i enlighet med 8 c § i detta kapitel. Om vägande skäl

föreligger och målet inte avgörs enligt 5 kap. 13 eller 14 § genom tredskodom utan fortsatt förberedelse, kan en part åläggas att betala en större andel av motpartens rättegångskostnader än vad som anges i 8 c §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Helsingfors den 12 juli 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Regionutvecklingslag

Given i Helsingfors den 12 juli 2002

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Mål

Syftet med denna lag är att utgående från kunskande och en hållbar utveckling skapa förutsättningar för ekonomisk tillväxt, för utveckling av näringsverksamheten och för förbättring av sysselsättningen samt att därigenom garantera regionernas konkurrenskraft och välfärd. Målet är vidare att minska skillnaderna mellan regionernas utvecklingsnivåer och att förbättra befolkningens levnadsförhållanden samt att främja en balanserad utveckling av regionerna.

I arbetet på att realisera målen skall hänsyn tas till de möjligheter som olikheterna i regionernas befolknings-, närings- och regionstruktur erbjuder samt de därmed förknippade utvecklingsbehoven. Dessutom skall de mål beaktas som Europeiska gemenskapens region- och strukturpolitik ställer.

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på utvecklingen av regionerna, på utarbetandet och genomförandet av planer och program för utveckling av regionerna samt på samordningen och övervakningen av planerna och programmen. I fråga om genomförandet av program som delfinansieras med medel från Europeiska gemenskapens strukturfonder samt i fråga om förvaltningen av finansieringen ur struktur-

fonderna och av motsvarande nationella medfinansiering gäller vad som föreskrivs i lagen om den nationella förvaltningen av programmen för strukturfonderna (1353/1999), nedan *strukturfondslagen*.

Denna lag tillämpas då stöd beviljas inom inrikesministeriets förvaltningsområde av ett statligt anslag för regionutvecklingsprojekt som tagits in i statsbudgeten. Denna lag tillämpas också på stöd som beviljas av medel från Europeiska gemenskapens strukturfonder och av motsvarande nationella statliga medel, om inte något annat följer av Europeiska gemenskapens lagstiftning.

Denna lag tillämpas inom inrikesministeriets förvaltningsområde också på stöd som beviljas för regionutvecklingsprojekt utanför Finland.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *region* sådana landskapsområden eller verksamhetsområden för statens regionförvaltningsmyndigheter som avses i lagen om landskapsindelning (1159/1997),

2) *regionala strukturfondsprogram* mål 1 och mål 2-programmen för Europeiska gemenskapens strukturfonder, gemenskapsinitiativprogrammen Interreg och Urban samt Europeiska regionutvecklingsfondens program för innovativa åtgärder och tekniskt stöd,

3) *strukturfondsmedel* medel som Europeiska gemenskapernas kommission har beviljat Finland från strukturfonderna enligt Europeiska gemenskapernas budget,

4) *nationell offentlig medfinansiering* en

RP 55/2002
FvUB 8/2002
RSv 95/2002

Rådets förordning (EG) Nr 1260/1999 (31999R1260); EGT nr L 161, 26.6.1999, s. 1-42

mot strukturfondsmedlen svarande finansieringsandel från staten, kommunerna och övriga offentliga sammanslutningar.

4 §

Ansvar för regionutvecklingen

Kommunerna och staten ansvarar för regionutvecklingen enligt vad som föreskrivs i denna lag.

För skötseln av regionutvecklingsuppgifterna i landskapen svarar ett förbund på landskapsnivå, nedan landskapsförbund, i egenskap av regionutvecklingsmyndighet. Landskapsförbunden är samkommuner, som regionens kommuner skall vara medlemmar i.

5 §

Planering av regionutvecklingen

För att ange den utveckling som eftersträvas i landskapet gör landskapsförbundet en landskapsöversikt. För utvecklingen av landskap utarbetas landskapsprogram vari målen för utvecklingen av landskapet anges. För regionutvecklingen utarbetas dessutom Europeiska gemenskapens regionala strukturfondsprogram.

Vederbörande ministerium definierar för sitt förvaltningsområde målen och åtgärderna för regionutvecklingen i samband med planeringen av förvaltningsområdet. Statsrådet beslutar om de rikstäckande målen för regionutvecklingen. För uppnåendet av målen kan särskilda program utarbetas.

Genomförandet av de program som avses i 1 och 2 mom. kan finansieras inom ramen för de anslag som anvisats och de fullmakter som beviljats för ändamålet i statsbudgeten.

2 kap.

Myndigheter

6 §

Inrikesministeriets uppgifter

Inrikesministeriet svarar i samverkan med övriga ministerier och landskapsförbunden för beredningen av de rikstäckande målen för

regionutvecklingen. Dessutom svarar inrikesministeriet i samverkan med övriga ministerier och landskapsförbunden för samordningen, övervakningen, bedömningen och utvärderingen av utarbetandet och genomförandet av landskapsprogrammen samt av övriga program som avses i denna lag, med beaktande av vad som föreskrivs i 18 §.

Inrikesministeriet är statsbidragsmyndighet enligt statsunderstödslagen (688/2001) när det beviljar stöd som avses i 4 kap.

Inrikesministeriet ger vid behov anvisningar till landskapsförbunden om utarbetandet av landskapsprogram och andra program som avses i denna lag samt om beviljande, utbetalning och övervakning av stöd.

7 §

Landskapsförbundens uppgifter

Landskapsförbunden

1) svarar för landskapets allmänna utveckling i samverkan med de statliga myndigheterna,

2) svarar för utarbetandet av det till landskapets planering hörande landskapsprogrammet samt godkänner det,

3) utarbetar på basis av landskapsprogrammet årligen en genomförandeplan för landskapsprogrammet i samverkan med de statliga myndigheterna, kommunerna och andra som deltar i finansieringen av landskapsprogrammet samt godkänner för egen del landskapsprogrammets genomförandeplan,

4) svarar för utarbetande av förslag till regionala strukturfondsprogram för landskapet,

5) främjar kommunernas regionala och övriga samarbete samt samverkan mellan landskapen och med de offentligrättsliga och privaträttsliga juridiska personer som är centrala med hänsyn till regionutvecklingen,

6) följer utvecklingen i landskapet och dess delar,

7) sköter till sina uppgifter anslutna internationella ärenden och kontakter, samt

8) sköter sina övriga uppgifter enligt denna lag.

Landskapsförbunden är statsbidragsmyndigheter enligt statsunderstödslagen när de beviljar stöd som avses i 4 kap.

8 §

Regionutvecklingen enligt förvaltningsområden

De ministerier som utsetts genom beslut av statsrådet fastställer för viss tid målen och åtgärderna för regionutvecklingen samt principerna för den regionala inriktningen och finansieringen av åtgärderna, med beaktande av målen för utvecklingen av landskapen. Finansieringen bestäms årligen, i den mån det är möjligt.

Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om vad planeringen enligt 1 mom. skall omfatta och tidtabellen för den samt om förfarandet vid planeringen.

3 kap.

Programarbete

9 §

De rikstäckande målen för regionutvecklingen

Statsrådet beslutar för viss tid om de rikstäckande målen för regionutvecklingen.

Statsrådet kan besluta om utarbetande av särskilda program för uppnående av de mål som avses i 1 mom.

De statliga myndigheterna beaktar i sin verksamhet de rikstäckande målen för regionutvecklingen, främjar uppnåendet av målen samt bedömer och utvärderar resultaten av sina åtgärder från regionutvecklingens synpunkt.

10 §

Landskapsprogram

Landskapsförbunden utarbetar tidsbegränsade landskapsprogram. Landskapsprogrammet skall uppta utvecklingsmål som är baserade på landskapets möjligheter och behov, de för landskapets utveckling viktigaste projekten och andra väsentliga åtgärder som behövs för att uppnå målen samt en plan för finansiering av programmet. Programmet för

landskapet Lappland skall innehålla ett avsnitt om samekulturen.

Landskapsprogrammet skall utarbetas med beaktande av landskapsöversikten, de rikstäckande målen för regionutvecklingen, planering av regionutvecklingen inom olika förvaltningsområden och andra program för landskapet som avses i denna lag.

Landskapsprogrammet skall beredas i samverkan med de statliga myndigheterna och kommunerna samt med de sammanslutningar och organisationer som deltar i regionutvecklingen och med övriga motsvarande parter. I landskapet Lappland bereds avsnittet om samekultur av sametinget. Landskapsprogrammet skall utarbetas för kommunfullmäktiges mandatperiod, för fyra år i sänder. Landskapsprogrammet skall godkännas av landskapsförbundets högsta beslutande organ. Landskapsprogrammet justeras vid behov.

De statliga myndigheterna skall i sin verksamhet beakta landskapsprogrammen, främja genomförandet av dem samt bedöma och utvärdera sina åtgärders betydelse för regionutvecklingen.

Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om förfarandet vid utarbetandet av landskapsprogrammet och om tidtabellen.

11 §

Landskapsprogrammets genomförandeplan

Årligen bereds under ledning av landskapsförbundet en genomförandeplan för landskapsprogrammet. Planen innehåller förslag till de viktigaste projekten och andra åtgärder som behövs för att genomföra landskapsprogrammet och de särskilda programmen samt en finansieringskalkyl. Planen bereds i samverkan med de statliga myndigheterna, kommunerna och andra som deltar i finansieringen av landskapsprogrammet.

Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare bestämmelser om förfarandet vid utarbetande av genomförandeplanen och om tidtabellen.

12 §

Landskapets samarbetsgrupp och dess uppgifter

Landskapets samarbetsgrupp, som avses i 17 § strukturfondslagen, samordnar genomförandet och finansieringen av landskapsprogrammet och de särskilda program som avses i 14 § i denna lag. Landskapets samarbetsgrupp behandlar den genomförandeplan som avses i 11 §. Planen skall godkännas av landskapsförbundet och behöriga statliga myndigheter.

13 §

Europeiska gemenskapens regionala strukturfondsprogram

Landskapsförbunden svarar i fråga om sina områden för utarbetandet av förslag som gäller de regionala strukturfondsprogram som skall finansieras från Europeiska gemenskapens strukturfonder. Programförslagen upptar sådana frågor som förutsetts i Europeiska gemenskapens lagstiftning om Europeiska gemenskapens strukturfonder. Förslagen som gäller programmen skall utarbetas i samverkan med de statliga myndigheterna och kommunerna samt med de andra offentligt-rättsliga och privaträttsliga juridiska personer som deltar i genomförandet av programmen.

Inrikesministeriet skall i samverkan med övriga ministerier och landskapsförbunden samt med andra sammanslutningar och organisationer som deltar i genomförandet av programmen, utgående från de förslag som avses i 1 mom., utarbeta programförslag som föreläggs statsrådet. Statsrådet beslutar om sådana programförslag som inte gäller Europeiska regionutvecklingsfondens program för innovativa åtgärder skall sändas till Europeiska gemenskapernas kommission för godkännande. Till övriga delar tillämpas på programförslagen Europeiska gemenskapens lagstiftning.

I fråga om ändring av program skall i tillämpliga delar iakttas vad som föreskrivs om utarbetande och godkännande av programförslag. Statsrådet beslutar om sådana

ändringar av programkomplement som gäller ökning av statens medel eller statlig motfinansiering.

14 §

Särskilda program

För uppnående av de rikstäckande målen för regionutvecklingen kan utarbetas tidsbegränsade särskilda program som samordnas med landskapsprogrammen. Programmen skall godkännas av statsrådet. Förslag till dessa program kan utarbetas av kommuner eller andra offentligt-rättsliga sammanslutningar, av offentligt-rättsliga stiftelser eller av privaträttsliga sammanslutningar eller stiftelser.

Sådana särskilda program som avses i 1 mom. är regioncentraprogrammet, det landsbygdspolitiska helhetsprogrammet, kunskapscentraprogrammet och skårgårdsprogrammet. I 15 § föreskrivs om programmens målsättningar.

Statsrådet kan med stöd av 9 § besluta om också andra särskilda program än sådana som avses i 2 mom.

Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare bestämmelser om programmens innehåll samt om förfarandet vid utarbetande och godkännande av programmen.

15 §

De särskilda programmens mål

Syftet med regioncentraprogrammet är att utveckla stadsregioners starka punkter, specialisering och samverkan, för att förstärka nätverket som omfattar samtliga landskap. Regioncentra består av funktionellt enhetliga stadsregioner som är baserade på pendling och boende samt på serviceproduktion och serviceefterfrågan.

Syftet med det landsbygdspolitiska helhetsprogrammet är att modernisera näringarna och göra dem mångsidigare samt att trygga och utveckla servicen på landsbygden genom att samordna de landsbygdsinriktade åtgärderna inom olika förvaltningsområden.

Syftet med kunskapscentraprogrammet är att förbättra förutsättningarna för etablering och utveckling av internationellt konkurrens-

kraftig företags- och forskningsverksamhet som kräver stort kunnande. Genom programmet stöds den regionala specialiseringen och arbetsfördelningen mellan kunskapscentra.

Skärgårdsprogrammet genomförs i sådan skärgård som avses i 3 § lagen om främjande av skärgårdens utveckling (494/1981), i syfte att främja lagens målsättningar.

16 §

Programavtal

För genomförandet av de program som avses i denna lag kan programavtal utarbetas. I dem kan avtalas om genomförande av programenliga åtgärder och projekt. Programavtal utarbetas i samverkan med de i finansieringen av programmet deltagande kommunerna och statliga myndigheterna samt med de juridiska personer som deltar i regionutvecklingen. Programavtal ingås för viss tid.

Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare bestämmelser om förfarandet vid utarbetande av programavtal.

17 §

Samarbetsgrupper

För utarbetande, samordning, bedömning och utvärdering av sådana särskilda program som avses i denna lag kan samarbetsgrupper tillsättas. I samarbetsgrupperna skall finnas företrädare för ministerierna samt för sådana juridiska personer som har en avsevärd betydelse för regionutvecklingen. Samarbetsgruppernas ordförande och övriga medlemmar utses av statsrådet.

Samarbetsgruppernas medlemmar handhar de uppgifter som avses i 1 mom. under tjänsteansvar. När samarbetsgrupperna sköter sina uppgifter tillämpas på dem lagen om förvaltningsförfarande (598/1982), lagen om delgivning i förvaltningsärenden (232/1966), lagen om översändande av handlingar (74/1954) och språklagen (148/1922). När det gäller offentligheten i fråga om samarbetsgruppernas handlingar och verksamhet gäller dessutom lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

Genom förordning av statsrådet kan utfär-

das närmare bestämmelser om samarbetsgruppernas sammansättning, arbetsmetoder och uppgifter.

18 §

Bedömning och utvärdering och övervakning av programmen

Vid utarbetandet av program som avses i denna lag skall programmen bedömas och utvärderas enligt vad som särskilt föreskrivs om saken.

Under eller efter programperioden skall utomstående utvärderare bedöma och utvärdera vart och ett av de program som avses i denna lag åtminstone en gång. För bedömningen och utvärderingen av ett landskapsprogram svarar landskapsförbundet, för bedömningen och utvärderingen av förvaltningsområdenas mål för regionutvecklingen varje ministerium och för bedömningen och utvärderingen av sådana särskilda program som avses i 14 § de behöriga ministerierna. I fråga om bedömning och utvärdering av sådana program som avses i 13 § föreskrivs särskilt.

De myndigheter som finansierar landskapsprogrammen skall till landskapsförbunden sända sådana övervakningsuppgifter om landskapsprogrammen som behövs för övervakningen av programresultaten. Ministerierna svarar för övervakningen av de mål som avses i 8 §. För övervakningen av de särskilda programmets mål svarar de behöriga ministerierna.

Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare bestämmelser om de nyckeltal som skall användas och om de förfaranden som skall iaktas vid bedömningen, utvärderingen och övervakningen.

4 kap.

Stöd som beviljas inom inrikesministeriets förvaltningsområde

19 §

Utvecklingsprojekt

I denna lag avses med utvecklingsprojekt ett tidsbegränsat, planmässigt projekt där

anläggningstillgångarnas andel kan utgöra högst hälften av de godtagbara totalkostnaderna.

20 §

Landskapsutvecklingspengar och regional fördelning av anslag

I denna lag avses med landskapsutvecklingspengar i statsbudgeten upptagna utslutande nationella anslag för regionutveckling.

I statsbudgeten tas årligen in anslag för understöd som avses i denna lag. Statsrådet beslutar hur anslagen skall fördelas mellan regionerna. Vid fördelningen av strukturfondsmedel som har samband med regionala strukturfondsprogram och vid fördelningen av motsvarande statliga medel skall dessutom iaktas vad som särskilt föreskrivs om saken.

21 §

Tillämpning av statsunderstödslagen

I fråga om stöd som avses i denna lag skall det som föreskrivs i statsunderstödslagen tillämpas, om inte något annat bestäms nedan.

22 §

Stödmottagare

Stöd kan beviljas offentligrättsliga och privaträttsliga juridiska personer samt fysiska personer.

Stöd kan beviljas flera stödmottagare gemensamt.

23 §

Användning av stöd

Stöd kan inom ramen för anslag som tagits in i statsbudgeten beviljas för utvecklingsprojekt som syftar till utveckling av regioner och främjande av näringspolitiskt samarbete mellan kommunerna i en region (*regionalt utvecklingsstöd*) samt för anskaffning av anläggningstillgångar för utveckling av en regions infrastruktur (*infrastrukturellt investeringsstöd*).

Ett landskapsförbund kan använda regionalt utvecklingsstöd också för utvecklingsprojekt som de själva genomför.

Inrikesministeriet kan använda en del av ett anslag som har reserverats för regionalt utvecklingsstöd för regionutvecklingsprojekt som berör flera än en region eller som är viktiga för hela riket.

Stöd får inte användas som ett allmänt verksamhetsstöd. Stöd beviljas som understöd. Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de ändamål för vilka understöd får användas.

24 §

Allmänna förutsättningar för beviljande av stöd

En allmän förutsättning för beviljande av stöd är att det är motiverat med beaktande av de mål som har uppställts för användningen av understödet. När stöd beviljas för projekt som ingår i regionala strukturfondsprogram är en förutsättning för beviljandet dessutom att projektet är förenligt med gemenskapsrätten och det ifrågavarande programmet.

När det gäller gemenskapsinitiativprogrammen Interreg och Urban samt Europeiska regionutvecklingsfondens program för innovativa åtgärder är en allmän förutsättning för beviljande av stöd, utöver vad som föreskrivs i 1 mom., att den förvaltningskommitté som har tillsatts för genomförandet av programmet har förordat finansieringen av projektet i enlighet med 21 b § strukturfondslagen.

25 §

Godtagbara kostnader

Projektstöd beviljas enligt en kostnadskalkyl som har godkänts av den som beviljar stödet, på basis av godtagbara, nödvändiga och till beloppet rimliga utgifter. Från projektets utgifter dras av sådana intäkter som direkt härrör från eller har samband med projektet. Då det bedöms om kostnaderna är godtagbara skall, utöver vad som bestäms i denna lag, beaktas vad som i Europeiska gemenskapens lagstiftning föreskrivs om stödberättigande utgifter.

Genom förordning av statsrådet utfärdas

närmare bestämmelser om godtagbara kostnaders slag och belopp.

26 §

Stödets belopp

Stödet får inte täcka det fulla beloppet av kostnaderna för projektet. Den som ansöker om stöd skall själv delta i de kostnader som orsakas av projektet, om det inte finns särskilda skäl att avvika från detta. Vid beviljande av stöd av medel från Europeiska gemenskapens strukturfonder skall på de ur fonderna beviljade andelarnas maximibelopp tillämpas vad som föreskrivs i Europeiska gemenskapens lagstiftning samt i det regionala strukturfondsprogrammet för projektet.

Stöd kan beviljas endast för kostnader som har uppkommit efter ansökan om stöd.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om stödets belopp.

27 §

Ansökan om stöd

Stöd skall sökas skriftligen hos det landskapsförbund inom vars område den av den sökandes verksamheter för vilken stöd söks huvudsakligen är etablerad. Stöd enligt Interreg-programmet söks dock hos det landskapsförbund som är förvaltnings- och utbetalningsmyndighet och stöd enligt Europeiska regionutvecklingsfondens program för innovativa åtgärder hos det landskapsförbund som nämns i programdokumentet.

Med avvikelse från 1 mom. skall stöd sökas hos inrikesministeriet då detta är beviljande myndighet.

Av ansökan skall framgå projektets samband med programmet, för beviljandet av stödet korrekta och tillräckliga uppgifter om stödets användningsändamål samt om övriga omständigheter som den beviljande myndigheten behöver känna till för att avgöra ansökan.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om sökande av stöd.

28 §

Beviljande av stöd

Landskapsförbunden beslutar inom sitt område om beviljande av stöd som avses i denna lag. Dessutom kan landskapsförbunden besluta om beviljande av stöd för projekt över landskapsgränserna inom området för ett annat landskapsförbund. Om den nationella offentliga medfinansieringen för ett projekt i sin helhet kommer från kommuner, kan landskapsförbundet som infrastrukturellt investeringsstöd för projektet bevilja delfinansieringen från Europeiska gemenskapens strukturfonder.

Inrikesministeriet beslutar dock om beviljande av stöd som avses i 23 § 3 mom.

29 §

Beviljande av stöd enligt gemenskapsinitiativprogrammen Interreg eller Urban och enligt Europeiska regionutvecklingsfondens program för innovativa åtgärder

Om delfinansiering enligt gemenskapsinitiativprogrammet Interreg eller enligt Europeiska regionutvecklingsfondens program för innovativa åtgärder beviljas från Europeiska gemenskapens strukturfonder för att stödja projekt vilkas nationella offentliga medfinansiering huvudsakligen kommer från någon annan statlig myndighet än inrikesministeriet, gäller i fråga om beviljandet av delfinansieringen från strukturfonderna i tillämpliga delar vad som föreskrivs om stöd genom nationell offentlig medfinansiering.

Det landskapsförbund som är förvaltnings- och utbetalningsmyndighet enligt gemenskapsinitiativprogrammet Interreg beviljar med avvikelse från 28 § stöd av strukturfondsmedel till regioner som avses i gemenskapsinitiativprogrammet Interreg. Om programområdet utsträcker sig till en annan av Europeiska unionens medlemsstater, beviljar det landskapsförbund som är förvaltnings- och utbetalningsmyndighet stöd av strukturfondsmedel att användas utanför Finland. Förbundet kan dessutom, med avvikelse från 28 §, för projekt inom en region som avses i programdokumentet bevilja mot struktur-

fondsmedel svarande statlig medfinansiering, om landskapsförbunden inom programområdet skriftligen har avtalat om saken. I fråga om Interreg-gemenskapsinitiativprogram vars förvaltnings- och utbetalningsmyndighet finns i en annan av Europeiska unionens medlemsstater, kan programområdets landskapsförbund bevilja mot strukturfondsmedel svarande statlig medfinansiering för projektet, om landskapsförbunden inom programområdet skriftligen har avtalat om saken.

Det landskapsförbund som har utsetts enligt ett programdokument för Europeiska regionutvecklingsfondens program för innovativa åtgärder beviljar med avvikelse från 28 § stöd från strukturfonderna till områden som avses i programmet. Förbundet kan för ett projekt dessutom bevilja mot strukturfondsmedel svarande statlig medfinansiering, om så har avtalats i programdokumentet.

Inom gemenskapsinitiativprogrammet Urban beviljas inom inrikesministeriets förvaltningsområde stöd i form av statlig medfinansiering som motsvarar strukturfondsmedlen av det landskapsförbund inom vars område programområdet enligt programmet finns.

Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare bestämmelser om villkoren för beviljande av stöd samt om förfarandet vid beviljande av stöd.

30 §

Granskningsrätt och utförande av granskning

Utöver vad som i statsunderstödslagen föreskrivs om granskningsrätt samt om granskning av projekt som har fått stöd av medel från Europeiska gemenskapens strukturfonder, gäller granskningsrätten enskilda projekt och finansieringen av dem i sin helhet, i den omfattning som föreskrivs i Europeiska gemenskapens lagstiftning.

I fråga om granskningsrätten för Europeiska gemenskapens institutioner gäller vad som föreskrivs i Europeiska gemenskapens lagstiftning.

31 §

Inrikesministeriets granskningsrätt

Inrikesministeriet har rätt att granska be-

viljandet, utbetalningen, användningen och övervakningen av stöd som avses i denna lag. I fråga om granskningsrätten gäller i tillämpliga delar vad som föreskrivs i 30 §.

I fråga om den granskningsrätt som inrikesministeriet har i egenskap av förvaltnings- och utbetalningsmyndighet samt i enlighet med gemenskapsinitiativprogrammen Interreg och Urban gäller vad som föreskrivs i strukturfondslagen.

32 §

Återkrav av stöd

Ett landskapsförbund skall besluta att utbetalningen av understöd skall upphöra samt att redan utbetalt understöd skall återkrävas, om

1) för beviljandet, utbetalningen eller övervakningen av understödet har lämnats felaktiga eller vilseledande uppgifter eller om uppgifter som skall lämnas för beviljandet, utbetalningen eller övervakningen av finansieringen har hemlighållits och lämnandet av felaktiga eller vilseledande uppgifter eller hemlighållandet av dem har haft inverkan på erhållandet av finansiering,

2) understödstagaren för utbetalningen eller övervakningen av understödet har vägrat lämna behövliga uppgifter, dokument eller annat material eller i samband med granskningen har vägrat uppfylla andra lagbestämda förpliktelser för understödstagaren för att granskningen skall kunna utföras,

3) understödet har använts för något annat ändamål än vad det har beviljats för,

4) understödstagaren väsentligen har underlåtit att följa villkoren i understödsbeslutet, eller om

5) understödet eller en del av det har beviljats eller utbetalats på oriktiga grunder.

Landskapsförbundet kan besluta att utbetalningen av ett understöd skall upphöra eller att understödet helt eller delvis skall återkrävas, om

1) understödstagaren inte har iakttagit villkoren i understödsbeslutet,

2) ägande- eller besittningsrätten till egendom för vars förvärvande understödet beviljats har överlåtits innan fem år har förflutit från den dag då understödet betalades ut eller

understödstagaren har avslutat eller väsentligt inskränkt den verksamhet som var föremål för understödet, eller om

3) understödstagaren har blivit föremål för en utredningsåtgärd, försatts i likvidation eller konkurs eller blivit föremål för saneringsförfarande enligt lagen om företagssanering (47/1993) eller för skuldsanering enligt lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/1993) och om inte något annat följer av ändamålet med stödet.

Det som i 1 och 2 mom föreskrivs om landskapsförbundet gäller inrikesministeriet när det beslutar om återkrav som har samband med användningen av medel som avses i denna lag.

33 §

Inrikesministeriets återkravs rätt

Inrikesministeriet kan besluta att strukturfondsmedel eller motsvarande statliga medel eller enbart nationella statliga medel som har utbetalts till ett landskapsförbund skall återkrävas helt eller delvis, om regionutvecklingsmyndigheten har använt medlen för något annat ändamål än vad de har beviljats för eller brutit mot bestämmelserna om användningen av medlen eller mot villkoren i beslutet om anvisande av medlen.

34 §

Återbetalning av medel som beviljats från Europeiska gemenskapens strukturfonder

Om staten, på grund av sitt medlemsansvar enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning om strukturfonderna, är skyldig att till Europeiska gemenskapernas kommission återbetala strukturfondsmedel, kan inrikesministeriet besluta att ett landskapsförbund till staten skall betala det fulla belopp jämte kostnader som staten har betalat till kommissionen. En sådan betalning påförs om återbetalningen av medlen beror på landskapsförbundets förfarande eller om förbundet med stöd av programdokumentet är direkt ansvarigt inför kommissionen för användningen av medlen.

35 §

Förhöjning av belopp som återkrävs

Om stödmottagaren har förfarit på det sätt som föreskrivs i 32 § 1 mom., kan det belopp som återkrävs höjas med högst 20 procent eller, om förfarandet enligt nämnda moment har varit synnerligen grovt, med högst 100 procent.

36 §

Frist för återkrav samt preskriptionstid

I fråga om tiden för och preskriptionen av återkrav av strukturfondsmedel och av motsvarande statliga medfinansiering tillämpas Europeiska gemenskapens lagstiftning.

5 kap.

Särskilda bestämmelser

37 §

Remiss- och förhandlingsförfarande

De program och planer som avses i denna lag skall i första hand justeras eller ändras så att de mål som skall uppnås och de åtgärder som skall genomföras blir en del av programmen och planerna. I övrigt iakttas 2—4 mom.

De statliga myndigheterna skall begära landskapsförbundens utlåtande om sådana för regionens utveckling viktiga planer och åtgärder som inte ingår i landskapsprogrammet, samt bedöma planernas och åtgärdernas betydelse för regionens utveckling. Utlåtandet och programmen för landskapsutvecklingen skall beaktas vid beslutsfattandet och i den övriga verksamheten. Om den statliga myndigheten ämnar avvika från ett landskapsförbunds utlåtande skall den motivera avvikelserna, efter att först ha förhandlat om saken med landskapsförbundet.

Innan en statlig myndighet fattar ett sådant beslut om organ inom den statliga lokal- eller regionförvaltningen, dessas verksamhetsområden eller verksamhetsställen eller servicen på verksamhetsställena som kan försämbra tillgången på kundservice eller gör en fram-

ställning till statsrådet om ett sådant beslut, skall myndigheten begära utlåtande från den kommun som saken gäller. Om saken gäller två eller flera kommuner skall utlåtande begäras också från landskapsförbundet. Om den statliga myndigheten ämnar avvika från utlåtandet skall den förhandla med kommunen och landskapsförbundet. I övrigt gäller om utlåtandet vad som föreskrivs i 2 mom.

Varje enskilt ministerium skall förhandla med inrikesministeriet om sådana åtgärder som har beretts av de centrala förvaltningsmyndigheterna och affärsverken inom respektive förvaltningsområde och som påverkar den regionala utvecklingen på ett betydelsefullt sätt.

38 §

Områdesindelningar

För inriktningen och graderingen av stödåtgärderna för regionutvecklingen utses ett utvecklingsområde. Som grund för ett beslut att utse ett utvecklingsområde används den indelning i ekonomiska regioner som är baserad på kommunindelningen. Indelningen i ekonomiska regioner bestäms åtminstone med beaktande av pendling, utträttande av ärenden, interkommunalt samarbete och trafikförbindelser. Indelningen i ekonomiska regioner fastställs av inrikesministeriet efter att det har hört de kommuner och landskapsförbund som saken gäller.

Statsrådet kan utse landets svagast utvecklade regioner till utvecklingsområde på basis av deras utvecklingsnivå och utvecklingsbehov. Utvecklingsområdet indelas i stödområde I, II och III, utgående från de ekonomiska regionerna. Genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om grunderna för att utse områden till utvecklingsområden och för att dela in utvecklingsområden i stödområden samt om att utse de ekonomiska regioner som hör till stödområdena.

För inriktningen och graderingen av stödåtgärder för landsbygdens utveckling kan utses även andra områden än utvecklingsområden. Dessa områden utses på grund av kommunindelningen. Bestämmelser om grunderna för hur dessa områden skall bildas och

om vilka kommuner som skall ingå i de områden som avses i detta moment utfärdas genom förordning av statsrådet.

Statsrådet kan efter att ha hört den skärgårdsdelegation som avses i 14 § lagen om främjande av skärgårdens utveckling förordna att en kommun som med stöd av 9 § i den nämnda lagen har förklarats som skärgårdskommun och en sådan skärgårdsdel i en annan kommun, på vilken statsrådet har beslutat att bestämmelserna om skärgårdskommuner skall tillämpas, samt en sådan ö eller ögrupp som har fast bosättning men som saknar fast vägförbindelse till fastlandet, skall höra till utvecklingsområdets I eller II stödområde.

39 §

Investeringsstödet maximibelopp

I lagen om stödjande av företagsverksamhet (1068/2000) finns bestämmelser om maximibeloppen av offentliga investeringsstöd som beviljas företag inom utvecklingsområdet.

40 §

Sökande av ändring

I beslut av ett landskapsförbund som enligt denna lag är regionutvecklingsmyndighet söks ändring på det sätt som i kommunallagen (365/1995) föreskrivs om rättelseyrkande och kommunalbesvär.

I ett beslut som landskapets samarbetsgrupp har fattat med stöd av denna lag söks ändring genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som i kommunallagen föreskrivs om sökande av ändring i beslut av samkommuner.

Ändring i beslut som inrikesministeriet har fattat i egenskap av statsbidragsmyndighet får inte sökas genom besvär. Rättelse i statsbidragsmyndighetens beslut får inom 30 dagar från delfäendet sökas av en part som är missnöjd med beslutet. Rättelseyrkandet skall riktas till inrikesministeriet. I beslut som har fattats med anledning av rättelseyrkande får ändring sökas hos förvaltningsdomstolen genom besvär på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Nr 602

6 kap.
Ikraftträdande

41 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.
Lagens 14 § 2 mom. tillämpas till utgången
av 2006.

Åtgärder som verkställigheten av lagen
förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 12 juli 2002

Genom denna lag upphävs lagen den 10
december 1993 om regional utveckling
(1135/1993) jämte ändringar.

42 §

Övergångsbestämmelse

På understöd som har beviljats före denna
lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser
som gäller vid ikraftträdandet.

Republikens President
TARJA HALONEN

Minister *Jan-Erik Enestam*